

[Начало](#) > ... > [Семейноправни Въпроси И Наследство](#) > [Отвлечане На Дете От Родител](#) > [Germany](#)

Законно преместване/установяване в чужбина с деца

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Германия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Въпросът къде трябва да живее постоянно детето е предмет на правните разпоредби относно правото да се определя местоживеенето на детето и по този начин de facto представлява част от грижата за детето (член 1631, параграф 1 от Гражданския кодекс (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB). Също както грижата за имуществото на детето, така и този въпрос попада в обхвата на родителската отговорност съгласно член 1626, параграф 1 от Гражданския кодекс.

Когато родителската отговорност се упражнява само от единия родител и поради това той упражнява правото да определя местопребиваването на детето, той не се нуждае от съгласието на другия родител, когато взема решение къде следва да живее детето и следователно дали то трябва да бъде преместено в друга държава.

Когато родителската отговорност се упражнява и от двамата родители те трябва да решат заедно дали детето следва да бъде преместено в друга държава. Причината за това е, че тъй като за разлика например от кратка почивка в съседна европейска държава, това е въпрос от съществено значение по смисъла на член 1687, параграф 1, първо изречение от Гражданския кодекс, за който се изисква взаимно съгласие и на двамата родители.

Съдът по семейни въпроси може обаче да прехвърли при поискване родителската отговорност по определени въпроси само на единия родител — и по този начин правото да се определя например местопребиваването на детето — вж. член 1671, параграф 1 от Гражданския кодекс. И в този случай — дори при упражняване на съвместна родителска отговорност по други въпроси — родителят може самостоятелно и без съгласието на другия родител да вземе решение относно местопребиваването на детето и следователно да го премести в друга държава.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Ако този родител упражнява съвместно родителската отговорност, той трябва да получи съгласието на другия родител, за да премести детето в чужбина (правото на самостоятелно вземане на решение относно пребиваването) (вж. също отговора на въпрос 1).

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето

В друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Преместването на детето в друга държава е законно, ако родителят, който иска да премести детето упражнява самостоятелно родителските права или поне разполага с правото самостоятелно да взема решение относно местопребиваването на детето (вж. също отговора на въпрос 1).

Ако обаче родителите споделят родителската отговорност, но имат различни мнения относно преместването на детето в чужбина и не могат да постигнат споразумение по този въпрос, всеки от тях може да подаде молба до съда по семейни въпроси, за да му бъде предоставено правото съгласно член 1628 от Гражданския кодекс да вземе решение за преместването. Впоследствие съдът трябва да вземе решение въз основа на това, което е във висшия интерес на детето, като вземе предвид конкретните обстоятелства и практически въпроси, както и законните интереси на засегнатите лица (член 1697а от Гражданския кодекс).

Освен това, ако родителите живеят разделени, единият от тях може да се обърне към съда по семейни въпроси съгласно член 1671, параграф 1 от Гражданския кодекс, за да бъде определен за единствен носител на родителската отговорност или на родителската отговорност за конкретен въпрос — например за правото да се взема решение относно местопребиваването на детето. Съдът ще уважи молбата, ако другият родител е съгласен (освен ако детето — когато е на възраст най-малко 14 години — възрази) или ако е вероятно (частичното) прехвърляне на съвместната родителска отговорност или (частичното) прехвърляне на пълните родителски права да е във висшия интерес на детето. Ако съдът уважи молбата, родителят може свободно да реши къде да живее детето.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие

Родител, който е единствен носител на родителската отговорност или упражнява самостоятелно правото да определя местопребиваването на детето, има право да изведе детето в чужбина, когато поиска за кратки периоди от време.

Родители, които обаче упражняват съвместно родителската отговорност, трябва по принцип да вземат това решение съвместно (член 1627 от Гражданския кодекс). Ако родителите упражняват съвместно родителската отговорност, но живеят разделени, и двамата трябва да решат дали планираното пътуване е маловажен въпрос или въпрос от съществено значение (член 1687, параграф 1, първо изречение от Гражданския кодекс). Този родител, с когото обичайно живее детето, има право сам да взема решения, свързани с ежедневни въпроси (член 1687, параграф 1, второ изречение от Гражданския кодекс). В съответствие с член 1687, параграф 1, четвърто изречение от Гражданския кодекс, другият родител може — когато детето живее с него със съгласието на първия родител или въз основа на съдебно решение — да взема самостоятелно решения относно *de facto* грижата за детето, например какво може да яде детето или кога може да си ляга. В законодателството не се посочва кои въпроси са от основно значение, кои са ежедневни или кои се отнасят *de facto* до полагането на грижа за детето. Това зависи от конкретните обстоятелства по делото. По принцип както родителят, с когото детето обичайно живее, така и родителят, който има право на лични отношения с детето, могат самостоятелно да вземат решения относно временните пътувания в чужбина за почивка, доколкото това не се отнася до пътуване до райони, които представляват особен риск за детето, като например отдалечени райони, райони без достатъчни медицински грижи или райони, в които има политически вълнения. Родителят, който има право на лични отношения с детето, трябва обаче предварително да информира родителя, полагащ основно грижа за детето, за местоназначението на пътуването.

Родител, който не носи родителска отговорност, няма право да решава къде да живее детето. През времето обаче, през което упражняват режим на лични отношения с детето, те са упълномощени, в съответствие с член 1687а от Гражданския кодекс, да решават самостоятелно въпросите, свързани с *de facto* грижите за детето.

■ Последна актуализация: 04/03/2026

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.